

Kansliavdelningen

SOCIALTJÄNSTFÖRVALTNINGEN

Handläggare: Lisbeth Westerlund
Tfn: 08-508 25 016

TJÄNSTEUTLÅTANDE
2004-07-05

SOCIALTJÄNSTNÄMNDEN
2004-08-24
DNR 106-240/2004

Till
Socialtjänstnämnden

Förbättring av situationen för våldtagna kvinnor

Svar på motion av Désirée Pethrus Engström (kd)
(1 bilaga)

Förslag till beslut

1. Socialtjänstnämnden hänvisar till tjänsteutlåtandet som svar på remissen.
2. Tjänsteutlåtandet överlämnas till kommunstyrelsen.

Dag Helin

Eddie Friberg

Sammanfattning

Förvaltningen anser att frågan om hur situationen ska kunna förbättras för våldtagna kvinnor är mycket angelägen. Det är viktigt att förebygga våldtäkter genom ett aktivt jämställdhetsarbete på alla nivåer i samhället. Det är självfallet även viktigt att kvinnor som blivit våldtagna får ett bra bemötande inom såväl sjukvård och socialtjänst som inom polis- och rättsväsende.

Inom staden finns samverkan mellan de olika myndigheter som möter våldtagna kvinnor både på central nivå och lokalt i stadsdelsförvaltningarna. Inom ramen för Operation kvinnofrid anordnas kontinuerligt utbildningar för att höja kompetensen i arbetet med våldsutsatta kvinnor. Det arbete som pågår måste fortsätta med oförminskad kraft. Förvaltningen ställer sig däremot tveksam till att starta ett nytt samverkansprojekt. Det finns goda utvecklingsmöjligheter för en bra samverkan inom ramen för det ordinarie arbete som redan pågår.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har till socialtjänstnämnden för yttrande överlämnat motion om förbättring av situationen för våldtagna kvinnor från Désirée Pethrus Engström (kd). Remisstiden går ut den 27 augusti 2004.

Detta tjänsteutlåtande har utarbetats inom kansliavdelningen i samarbete med teamet för våldtagna kvinnor inom Kriscentrum för kvinnor och Precens.

Motionen i sammanfattning

Enligt en undersökning som nyligen presenterats på Dagens Nyheters debattsida av professorn i straffrätt Christian Diesen, läggs undersökningen ner i 95 av 100 ärenden där kvinnor gjort anmälan om våldtäkt. Av 67 anmälda våldtäkter i Stockholms city gick endast tre till åtal. Anledningen till att så få anmälningar tas på allvar är att kvinnorna möts av en grundläggande misstro och skepticism.

I Jämtland däremot går ca 80 procent av anmälningarna till åtal. Där finns ett nära samarbete mellan polis, åklagare, brottsofferjour, kvinnojour m.fl.

Staden skulle behöva göra en större insats för att komma tillrätta med den situation som råder för utsatta kvinnor.

Kommunfullmäktige föreslås besluta att

Kommunstyrelsen ger socialtjänstförvaltningen i uppdrag att starta ett projekt i samverkan mellan olika instanser för att förbättra situationen för våldtagna kvinnor.

Förvaltningens synpunkter

Erfarenheter från teamet för våldtagna kvinnor

Den beskrivning som lämnas i motionen om hur våldtagna kvinnor blir bemötta av polisen och av rättsväsendet bekräftas av teamet för våldtagna kvinnor. De har på sin mottagning märkt att fler och fler kvinnor väljer att inte anmäla en våldtäkt. Många har följt den senaste tidens våldtäktsrättegångar och skrämts av hur kvinnor blir bemötta och hur svårt det är att få en misstänkt gärningsman fälld.

Våldtagna kvinnor anses sällan trovärdiga av polis eller åklagare. Den misstänkte gärningsmannen tjänar också på att misskreditera kvinnan. Det medför att de allra flesta våldtäktsanmälningar aldrig går till åtal. Två av varandra oberoende undersökningar visar att 95 procent av anmälningarna i Stockholm och Uppsala inte leder till åtal.

I de ovan nämnda studierna påvisas att kvinnan måste vara det så kallade "ideala brottsoffret" för att åtal ska väckas; dvs. den misstänkte gärningsman-

nen ska vara okänd och kvinnan ska ha hög social status. Kvinnan bör också anmäla våldtäkten direkt. Det mest problematiska är om rätten anser att det finns ett samtycke, exempelvis om kvinnan och mannen är bekanta eller har en relation, då måste kvinnan bevisa att hon gjort stort motstånd för att få offerstatus. Det anses också viktigt att mannen förstått att hon inte ville, dvs. att han uppfattat situationen som ett övergrepp. Vilken misstänkt gärningsman erkänner något sådant?

Våldtäktsanmälningar sett över hela landet leder i genomsnitt till åtal i drygt 10 procent av fallen, enligt statistik från Brottsförebyggande rådet. Vad skillnaden beror på har inte närmare utretts.

Rättens föreställningar om hur kvinnor och kvinnors sexualitet är påverkar också hur de tolkar kvinnans handlingar. Föreställningen om kvinnan som ett passivt objekt tillgänglig för mannens sexuella begär är alltför vanlig.

För kvinnor som har låg status, är missbrukare, prostituerade eller psykiskt sjuka är det i stort sett omöjligt att få upprättelse i rättssystemet. Polisen förhör också i mindre utsträckning den misstänkte gärningsmannen om kvinnan är invandrare.

Den låga åtalsfrekvensen är ett stort problem, ett demokratiproblem. Enligt Christian Diesen, professor i straffrätt, bygger polisens och åklagarnas handlande på en grundläggande skepticism som inte omfattar några andra brott. Detta leder till en negativ spiral: Bevisen anses inte räcka till för åtal – ofta står ord mot ord – och många kvinnor, orkar eller vågar inte efter anmälan medverka i utredningen, vilket ses som bevis på att kvinnan gjort en falsk anmälan.

Ofta görs inte ens en utredning, eller så är den undermålig. Det tar ofta tid innan något förhör hålls med kvinnan och den misstänkte gärningsmannen. Bevis säkras inte och när mannen hävdar att kvinnan ville ha sex tror polisen på hans berättelse, utan att ifrågasätta motstridiga uppgifter eller ta hänsyn till gynekologiska skador. I de allra flesta fallen lönar det sig för den misstänkte gärningsmannen att neka.

Det finns också en föreställning om att de som utsätts för våldsbrott alltid protesterar högljutt och med kraft. Många studier visar emellertid att en kvinna som våldtas ofta reagerar med passivitet, delvis av rädsla för att drabbas av mer våld. Enligt svensk lagstiftning krävs inte heller fysiskt övervåld för att det ska bedömas som våldtäkt, enligt domar i Högsta domstolen (HD).

Det behövs ökad kunskap om hur kvinnor som utsätts för våldtäkt reagerar. Det behövs också en diskussion kring de attityder och värderingar som styr de som arbetar inom polis- och åklagarväsendet.

Förslag till ny sexualbrottslagstiftning och arbete med attityder

Regeringen har lagt fram ett förslag till ny sexualbrottslagstiftning. Syftet är att förstärka och tydliggöra varje människas självklara rätt till sin kropp och sexualitet. Ett annat syfte är att i lagstiftningen lyfta fram och stärka skyddet för barn och ungdomar mot att utsättas för sexuella kränkningar.

I förslaget till ny sexualbrottslag kommer fler gärningar än idag att bedömas som våldtäkt. Nytt är bland annat att allvarliga fall av sexuella utnyttjanden också ska rubriceras som våldtäkt. Det gäller exempelvis då förövaren utnyttjar att offret befinner sig i ett hjälplöst tillstånd till exempel på grund av kraftig berusning.

Regeringen menar att det också finns behov att arbeta vidare på de områden som man inte kommer åt med lagstiftningen. Det behövs ökad kunskap och attitydförändringar i olika avseenden hos allmänheten men också hos myndigheter. Olika utbildningsinsatser har vidtagits och kommer att fortsätta. Domstolsverket har utarbetat en handlingsplan för ett bättre bemötande av brottsoffer. Sedan flera år tillbaka pågår också ett arbete med jämställdhetsfrågor inom domstolsväsendet. Detta arbete ska intensifieras. Motsvarande arbete bedrivs inom polisen och åklagarväsendet.

Jämställdhetsombudsmannen, Claes Borgström, har fått i uppdrag att analysera vad som kan orsaka att ett sexuellt övergrepp inte anmäls och föreslå strategier och åtgärder som kan öka benägenheten att anmäla. I uppdraget ingår också att undersöka hur den som utsatts för ett sexuellt övergrepp upplever brottsutredningen och den fortsatta rättsprocessen och vad som kan göras för att minska påfrestningarna för dem.

Fortsatt arbete för att förbättra situationen för våldtagna kvinnor

Förvaltningen anser att förslaget till ny sexualbrottslag är ett steg i rätt riktning för att förbättra situationen för våldtagna kvinnor. Men en lagändring förändrar inte de grundattityder som finns inom rättsväsendet gentemot våldtagna och misshandlade kvinnor. En lag kan aldrig ensam komma tillrätta med hur rätten agerar i ett våldtäktsmål då man t.ex. ställer ovidkommande frågor om kvinnans klädsel, beteende och hur mycket hon har druckit. I Rättegångsbalken står att inget onödigt ska dras in i målet, men det händer alltför ofta i dessa mål.

Hur mycket den nya lagstiftningen verkligen kommer att förändra är en fråga om hur den används. Det finns fortfarande brister i kompetensen inom rättsväsendet när det gäller t.ex. könsmaktsperspektivet och reaktioner efter ett våldtäktstrauma. Det är dock positivt att regeringen uppmärksammat vikten av att arbeta med attityder inom domstols- och åklagarväsendet och polisen.

Förvaltningen är mycket positiv till en samverkan med polis och rättsväsendet. Det finns redan väl fungerande samverkan inom Operation kvinnofrid. Det finns också behov av lokal samverkan på stadsdelsnivå. Där ser förutsättning-

arna väldigt olika ut och samverkan fungerar mer eller mindre bra. Det är angeläget att samverkan alltid är en del av den ordinarie verksamheten och inte drivs i projektförform då risken är stor att samverkan upphör när projektet avslutas. Alla stadsdelar ska ha handlingsplaner för hur man bemöter våldsutsatta kvinnor. Samverkan om våldtagna kvinnor ska vara en naturlig del av dessa handlingsplaner.

Förvaltningen vill också framhålla att våldtagna kvinnor oftast först kommer i kontakt med sjukvården. Erfarenheten är att kvinnorna får ett bra bemötande inom sjukvården. Där finns också möjlighet att få prata med en kurator och genom denna få olika former av stöd.

Vid Södersjukhusets akutmottagning fanns under en tid kuratorer som arbetade på schemalagd tid för att kunna ta emot och ge stöd till våldtagna kvinnor utanför kontorstid i samarbete med Kriscentrum för kvinnor. Förvaltningen har positiva erfarenheter av denna verksamhet. Det finns ett uppdrag i budgeten för 2003 att verksamheten med kuratorer som är knutna till Kriscentrum och rycker ut till sjukhusens akutmottagningar utanför vanlig kontorstid ska starta igen. Förvaltningen arbetar med detta uppdrag.

Sammantaget anser förvaltningen att frågan om hur situationen ska kunna förbättras för våldtagna kvinnor är mycket angelägen. Det är viktigt att förebygga våldtäkter genom ett aktivt jämställdhetsarbete på alla nivåer i samhället. Det är självfallet även viktigt att kvinnor som blivit våldtagna får ett bra bemötande inom såväl sjukvård och socialtjänst som inom polis- och rättsväsende.

Inom staden finns samverkan mellan de olika myndigheter som möter våldtagna kvinnor både på central nivå och lokalt i stadsdelsförvaltningarna. Inom ramen för Operation kvinnofrid anordnas kontinuerligt utbildningar för att höja kompetensen i arbetet med våldsutsatta kvinnor. Det arbete som pågår måste fortsätta med oförminskad kraft. Förvaltningen ställer sig däremot tveksam till att starta ett nytt samverkansprojekt. Det finns goda utvecklingsmöjligheter för en bra samverkan inom ramen för det ordinarie arbete som redan pågår.

Bilaga

Motion om förbättring av situationen för våldtagna kvinnor från Désirée Pethrus Engström (kd)